

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 listopada 2025 r.

Poz. 6566

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.632.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 7 listopada 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXV/153/25 Rady Gminy Świnna z dnia 8 października 2025 r. w sprawie zmiany uchwały Nr VII/48/24 z dnia 3 października 2024 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna, w całości, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 8 października 2025 r. Rada Gminy Świnna podjęła uchwałę Nr XXV/153/25 w sprawie zmiany uchwały Nr VII/48/24 z dnia 3 października 2024 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna, dalej zwana: *uchwałą, uchwałą zmieniającą, analizowaną uchwałą*.

Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna dalej zwany jest również: *Regulaminem*.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 14 października 2025 r.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), dalej jako: *ustawa*.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że jest ona w całości niezgodna z prawem.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, iż w § 1 uchwały Rada błędnie wskazała, iż: „W uchwale Nr VII/48/24 Rady Gminy Świnna z dnia 3 października 2024 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna, wprowadza się następujące zmiany (...)”. Jak można bowiem wywnioskować z treści analizowanej uchwały, przedmiotowe zmiany dotyczą załącznika do uchwały Nr VII/48/24 (czyli Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna), a nie samej uchwały. Regulacja ta narusza w sposób istotny art. 2 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 roku (sygn. akt K 6/02) podniósł, że wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, a także dokonywanych zmian normatywnych. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego – dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów.

Podsumowując, Rada wskazując w § 1 uchwały, że wprowadza zmiany w uchwale, a nie w załączniku do uchwały, naruszyła w sposób istotny art. 2 Konstytucji RP, co uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Kolejno, należy wskazać, że na mocy § 1 pkt 3 uchwały Rada dokonała zmiany § 4 ust. 2 Regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie 2. *Odpady pozostałe po wysegregowaniu frakcji, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 1-4, zbiera się i odbiera się jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne.* Przyjęcie ww. przepisu w kształcie proponowanym przez uchwałodawcę stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 1 Regulaminu, w którym Rada wskazała, że odpady należy poddać segregacji, mającej na celu oddzielne gromadzenie 17 frakcji odpadów. Wskazanie zatem, że wszystkie pozostałe - poza papierem, szkłem, tworzywami sztucznymi i odpadami opakowaniowymi wielomateriałowymi oraz metalami - frakcje mają być zbierane i odbierane jako niesegregowane, narusza istotnie postanowienia Regulaminu, zgodnie z którymi frakcje wskazane w § 4 ust. 1 pkt. 1-17 Regulaminu, mają być zbierane w sposób selektywny oraz narusza w sposób istotny oraz art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy.

Kolejno należy wskazać, że wprowadzenie na mocy § 1 pkt 4 i 5 uchwały do Regulaminu uregulowań – to jest: zmiana § 4 ust. 3 i dodanie § 4 ust. 4 Regulaminu, zgodnie z którymi tylko z *nieruchomości zabudowanych budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym i z nieruchomości, na których znajduje się domek letniskowy lub z innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz wykorzystywanych jedynie przez część roku* odbierane są niektóre frakcje odpadów, bez uwzględnienia odbierania odpadów z *nieruchomości w zabudowie wielorodzinnej*, dla której to ustalono w § 13 Regulaminu częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych, należy uznać za sprzeczne z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy, zgodnie z którym selektywnie zbierane i odbierane muszą być odpady komunalne obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady.

Nadto, w odniesieniu do powyższego należy zauważyć, że ustawa nie posługuje się pojęciem nieruchomości: *wykorzystywanych jedynie przez część roku*, ale pojęciem: *nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, i innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe* – i uwagę tę należy odnieść do całej treści analizowanej uchwały, w której pojawia się pojęcie nieruchomości: *wykorzystywanych jedynie przez część roku*.

Ponadto, należy wskazać, że również § 1 pkt 6 uchwały narusza art. 2 Konstytucji RP, ponieważ nie wskazuje, do jakiego paragrafu dodawany jest wskazany w nim ustęp 5.

Kolejno, należy wskazać na § 1 pkt 7 uchwały, który nadając nowe brzmienie § 8 ust. 1 pkt 3 Regulaminu narusza w sposób istotny art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, pozbawiając Regulamin wymaganego wskazania rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków na bioodpady.

Następnie, należy wskazać na § 1 pkt 10 uchwały, który w § 13 Regulaminu po ust. 3 wprowadza nowy ust. 4 w następującym brzmieniu: *Właściciele nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz wykorzystywanych jedynie przez część roku, mogą oddawać w punkcie selektywnego zbierania odpadów komunalnych odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady budowlane i rozbiórkowe oraz odpady stanowiące części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, zgodnie z ustalonym limitem. W takim przypadku powyższe rodzaje odpadów należy dostarczyć do PSZOK samodzielnie i własnym transportem.* Treść wskazanego wyżej przepisu, stanowiąca, że odpady wielkogabarytowe należy dostarczyć do punktu selektywnej zbiórki odpadów (zwany także: PSZOK), jest niespójna z treścią przepisu Regulaminu, który określa częstotliwość odbierania odpadów wielkogabarytowych z nieruchomości – bez wyłączenia poszczególnych rodzajów nieruchomości – to jest z treścią § 13 ust. 2 Regulaminu, który stanowi: *Odpady wielkogabarytowe odbierane będą 2 razy w roku (wiosna, jesień), termin zostanie podany w sposób zwyczajowo przyjęty. W wyznaczonym terminie można dodatkowo oddać:*

- na wiosnę: 4 sztuki opon z samochodów osobowych na 1 nieruchomość (jeżeli nie były oddawane w PSZOK),
- na jesień: sprzęt elektryczny i elektroniczny;

Opisane powyżej uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnego naruszenia art. 2 Konstytucji RP, ponieważ wprowadzenie wskazanej wyżej regulacji powoduje, że postanowienia Regulaminu są niejasne.

Kolejno, należy wskazać, że wśród odpadów, które można oddać do PSZOK zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 6, 7 i 8 Regulaminu były: odpady budowlane i rozbiórkowe, meble i inne odpady wielkogabarytowe oraz zużyte

opony – i został dla tych odpadów określony limit przypadający na nieruchomość. Po zmianie dokonanej na mocy § 1 pkt 12, 13, 14 i znajdującego się za nim kolejnego punktu również o nr 14 analizowanej uchwały – doprowadzono między innymi do sytuacji, w której: meble i inne odpady wielkogabarytowe zostały wskazane w dwóch miejscach – w § 4 ust. 1 pkt 1 i pkt 7 Regulaminu – przy czym w pkt 1 nie wskazano limitu dla oddawania ww. odpadów, a w pkt 7 ustalono limit dla *nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodinnym* i dla *domku letniskowego lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz wykorzystywanej jedynie przez część roku*. Takie uregulowania powodują, że postanowienia Regulaminu stają się niespójne i niejasne - nie jest jasne czy wolą Rady było pozostawienie możliwości oddawania ww. frakcji odpadów bez limitów dla nieruchomości w zabudowie wielorodzinnej, a ustalenie limitów jedynie dla wskazanych wyżej nieruchomości. Taki brak spójności i jasności w postanowieniach Regulaminu należy zakwalifikować jako naruszający istotnie art. 2 Konstytucji RP.

Wprowadzonymi powyżej zmianami w Regulaminie spowodowano także, że dla nieruchomości w zabudowie wielorodzinnej w ogóle nie przewidziano w Regulaminie możliwości oddawania do PSZOK odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, co narusza w sposób istotny art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, zgodnie z którym powyższe frakcje muszą być zbierane przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Ponadto, ustalanie limitów powinno zostać zawarte jedynie w uchwale podjętej na podstawie art. 6r ust. 3 i 3a ustawy, to jest w uchwale podjętej w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposobu świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych – w której to uchwale dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Jednocześnie należy wskazać, że ustalenie limitów dla oddawania ww. frakcji odpadów dla tylko niektórych rodzajów nieruchomości należy uznać za naruszające zasadę równego traktowania wskazaną w art. 32 Konstytucji RP.

Art. 32 Konstytucji RP stanowi, że: *1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. 2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny*. Komentowany przepis wymaga zachowania równości na płaszczyźnie stanowienia prawa (równość wobec prawa) oraz na płaszczyźnie stosowania prawa. Cytowana powyżej formuła, nakazująca takie samo traktowanie osób znajdujących się w takiej samej sytuacji oraz odmienne traktowanie osób znajdujących się w sytuacji odmiennej, adresowana jest przede wszystkim do prawodawcy. To on, tworząc normy generalno-abstrakcyjne, powinien brać pod uwagę konieczność stanowienia norm o takiej samej lub różnej treści w zależności od wskazanych powyżej sytuacji (TK – SK 32/02). Równe traktowanie osób wymaga, by organy stosujące prawo dokonywały konkretyzacji norm generalno-abstrakcyjnych w normy konkretno-indywidualne bez nieuzasadnionego różnicowania. Innymi słowy, by nie traktowały odmiennie osób ze względu na takie ich cechy, które nie są prawnie relewantne (zob. Tuleja Piotr (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Opublikowano: WKP 2019). Dodatkowo, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, zasada równości w prawie polega na tym, iż wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą istotną mają być traktowane równo, tj. bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących, co oznacza także sprawiedliwie (zob. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 kwietnia 1993 r., K. 7/92 OTK 1993 poz. 7 str. 81 i 82, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 marca 2005 r., P 5/04).

Przepis art. 6r ust. 3a ustawy stanowi, że w uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości wskazanych tamże frakcji odpadów, w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, od *właścicieli nieruchomości* – bez dalszego ich różnicowania ze względu na rodzaj posiadanej nieruchomości.

Zatem Rada, wprowadzając ograniczenia w przyjmowaniu odpadów, to jest mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych dostarczonych wyłącznie przez właścicieli nieruchomości, na których znajdują się nieruchomości zabudowane budynkiem mieszkalnym

jednorodzinny oraz domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane do celów rekreacyjno-wypoczynkowych, w ocenie organu nadzoru, naruszyła w sposób istotny art. 32 Konstytucji RP.

W tym miejscu należy także wskazać, że przepisy uchwały w zakresie ustanowienia dwóch punktów nr 14, a przy jednym z nich również wskazane punktu nr 13, istotnie narusza art. 2 Konstytucji RP, w szczególności wyprowadzanej z niego zasady przyzwoitej legislacji, rozumianą między innymi jako stanowienie norm nienagannyh z punktu widzenia techniki legislacyjnej. Zgodnie z tym wymogiem przepisy stanowionego prawa powinny odpowiadać powszechnie uznawanym regułom postępowania legislacyjnego – powinny więc być odpowiednio skonstruowane, zawierać jasną i zrozumiałą treść oraz powinny być umieszczone w odpowiednim miejscu aktu normatywnego. Wskazane powyżej regulacje nie odpowiadają przywołanym wymogom, w tym wymogom wynikającym z Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

Przechodząc do dalszych przepisów uchwały zmieniającej, należy wskazać, że § 1 pkt 15 uchwały narusza art. 2 Konstytucji RP, ponieważ nie wskazuje, do jakiego paragrafu i ustępu dodawany jest wskazany w nim punkt 12. Jednakże, jeśli przyjąć, że na mocy powyższego przepisu chciano dodać pkt 12 do § 15 uchwały, to taka regulacja zmieniająca Regulamin również, w ocenie organu nadzoru, narusza prawo w sposób istotny. Po pierwsze dlatego, że nie wprowadza ona w ogóle możliwości oddawania do PSZOK odpadów stanowiących części roślin pochodzące z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy przez właścicieli nieruchomości w zabudowie wielorodzinnej; po drugie wprowadzając limity tylko dla wybranego rodzaju nieruchomości (*domku letniskowego lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz wykorzystywanej jedynie przez część roku*), co jak wskazano powyżej należy uznać za naruszające zasadę równego traktowania, a po trzecie dlatego, że na mocy znowelizowanego § 15 pkt 12 Regulaminu jego postanowienia umożliwiłyby dla wskazanej wyżej frakcji odpadów jedynie jej dostarczenie do PSZOK, podczas gdy żaden przepis Regulaminu nie stanowi o odbiorze tejże frakcji z nieruchomości. Przy czym należy wyjaśnić, że dla wskazanej wyżej frakcji odpadów, nawet po postanowieniu przez Radę o jej zbieraniu odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne, nadal istnieje obowiązek wynikający z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy odbierania tych odpadów – jako bioodpadów – z nieruchomości.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w powyższym zakresie Rada naruszyła w sposób istotny art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy oraz art. 32 Konstytucji RP.

W tym miejscu należy także wskazać, że w ocenie organu nadzoru, Rada naruszyła w sposób istotny art. 32 Konstytucji RP wprowadzając na mocy § 1 pkt 11 analizowanej uchwały w § 13 Regulaminu nowy ust. 5, zgodnie z którym obowiązek indywidualnego oznakowania worków na niektóre, wskazane w tym przepisie odpady, dotyczyć ma wyłącznie właścicieli nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 2a pkt 6 lit. a i b ustawy, rada gminy może wprowadzić obowiązek stosowania indywidualnego oznakowania pojemników lub worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych w sposób, który pozwoli na identyfikację: a) właściciela nieruchomości, na której są wytwarzane odpady komunalne, lub b) osób wymienionych w art. 1 pkt 1 lit. b – w przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w art. 2a ust. 1 – przy czym lit. b dotyczy właścicieli lokali w budynku wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokali, osób, którym służy tytuł prawny do lokalu w budynkach wielolokalowych, osób faktycznie zamieszkujących lub użytkujących te lokale lub osób faktycznie zamieszkujących lub użytkujących lokal należący do spółdzielni mieszkaniowej. Zatem, art. 4 ust. 2a pkt 6 lit. a ustawy w zakresie wprowadzenia obowiązku stosowania indywidualnego oznakowania pojemników lub worków, nie różnicuje właścicieli nieruchomości w zależności od rodzaju posiadanej nieruchomości, a nadto nie różnicuje także rodzajów frakcji odpadów, których dotyczyć ma oznakowanie.

W dalszej części należy wskazać § 1 pkt 17 uchwały, który na mocy którego Rada dokonała zmiany § 15 ust. 4 Regulaminu w zakresie dotyczącym wyrazu *bioodpady*, jednakże rzeczony przepis Regulaminu nie zawiera w ogóle takiego wyrazu – § 15 ust. 4 Regulaminu stanowi: *Pojemniki lub worki powinny być wystawiane w dniu odbioru odpadów, zgodnie z ustalonym harmonogramem do godz. 7:00*. Zatem, § 1 pkt 17 uchwały należy uznać za istotnie naruszający art. 2 Konstytucji RP, bowiem nie jest jasne do jakiego uregulowania odnosi się wprowadzona na mocy tego przepisu uchwały zmiana.

Kolejno należy wskazać na § 1 pkt 18, 19 i 20 uchwały. Na mocy wskazanych przepisów dokonano zmiany § 16 pkt 7, 8 i 9 Regulaminu w zakresie sposobu pozbывania się z nieruchomości następujących

odpadów: zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych opon oraz mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, jednakże wprowadzone regulacje dotyczą wyłącznie *nieruchomości zabudowanych budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym oraz domków letniskowych lub innych nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe oraz wykorzystywanych jedynie przez część roku*, w wyniku wprowadzonych zmian brak jest zatem w Regulaminie przepisów odnoszących się do sposobu pozbywania się wskazanych wyżej frakcji odpadów z nieruchomości w zabudowie wielorodzinnej, co pozbawia Regulamin obligatoryjnego elementu i stanowi istotne naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Kończąc, trzeba zwrócić uwagę na uregulowania zawarte w dodanym, na mocy § 1 pkt 21 analizowanej uchwały, § 21 Regulaminu, wprowadzającym warunki uznania, że odpady komunalne są zbierane w sposób selektywny.

Pierwszy zarzut, jaki należy sformułować w odniesieniu do powyższych uregulowań dotyczy § 21 ust. 3 zdanie drugie Regulaminu, zgodnie z którym: *Do pojemnika na w/w odpady nie powinno wrzucać się odpadów pochodzenia zwierzęcego, np. mięsa i kości, które należy zbierać łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 17*. Wskazane uregulowanie odnosi się do pkt 17 – *odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy (zbierane odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne tzw. kuchennych)*, podczas gdy odesłanie powinno odnosić się do pkt 16 - to jest do: *niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych powstałych po wyłączeniu poszczególnych frakcji i odpadów wyszczególnionych w pkt 1-15*. Należy też przy okazji wskazać, że na mocy żadnego z przepisów analizowanej uchwały nie dokonano zmiany § 4 ust. 1 pkt 16 Regulaminu, tak aby uwzględnić w tej regulacji, że frakcja odpadów niesegregowanych (zmieszanych) powstaje także po wyłączeniu frakcji odpadów wyszczególnionej w pkt 17 - która to frakcja została dodana na do § 4 ust. 1 Regulaminu na mocy § 1 pkt 2 analizowanej uchwały. Wskazane wyżej, błędne odesłanie należy ocenić jako istotnie naruszające art. 2 Konstytucji RP.

Kolejno, w ocenie organu nadzoru, uregulowanie zawarte we wprowadzanym § 21 ust. 4 Regulaminu należy uznać po części za wykraczające poza delegację zawartą w art. 4 ust. 1 w związku z ust. 2 i 2a ustawy, i tym samym istotnie naruszając te przepisy ustawy, ponieważ w zakresie sformułowania: *Odpady komunalne zbiera się w sposób zapewniający spełnienie wymogów sanitarnych, ochrony środowiska*, ma ono charakter nienormatywny, a po części za istotnie naruszający art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w zakresie sformułowania: *oraz bezpieczny dla życia i zdrowia ludzi, w szczególności nie powodując zaśmiecania miejsca gromadzenia odpadów* należy regulacją tę uznać za nieostrą, stwarzającą wątpliwości interpretacyjne. Nakładanie na adresatów normy obowiązków przy pomocy pojęć niedookreślonych, mogących stwarzać wątpliwości przy stosowaniu przepisu, stwarza ryzyko dowolnego ich egzekwowania, co w konsekwencji powoduje, że sytuacja prawna podmiotów, których dotyczy ów obowiązek jest niepewna. Statuowanie prawa miejscowego w taki sposób narusza w sposób istotny konstytucyjną zasadę proporcjonalności oraz zasadę określoności regulacji prawnych, wywodzoną z klauzuli demokratycznego państwa prawnego, zawartej w art. 2 Konstytucji RP.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18).

Wszystkie przywołane powyżej orzeczenia sądów administracyjnych są dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (CBOSA) pod adresem: www.orzeczenia.nsa.gov.pl, z kolei przywołane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jest dostępne na stronie zawierającej Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – Zbiór Urzędowy pod adresem: <https://otkzu.trybunal.gov.pl>

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXV/153/25 Rady Gminy Świnna z dnia 8 października 2025 r. w sprawie zmiany uchwały Nr VII/48/24 z dnia 3 października 2024 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Świnna, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Elżbieta Żabicka-Łakomy